

פרשת בלק

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכלל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
י"ב תמוז תש"פ | גיליון 678

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר
ראש הישיבה

מצא את ההבדלים

התלמידים זה מה שמעניין

מה ההבדל בין אבטיח לבין פרפר?

השאלות במשנה הזו כל כך צועקות, עד שמוכרחים לומר שחכמינו הקדושים, אנשי העומק והמחשבה, מוגלים לנו כאן יסודות חיוניים מאוד לחיים של כל אחד ואחד מאתנו.

אם היו שואלים אתכם מה ההבדלים בין מטוס קרב לבין נמלה - כיצד הייתם מגיבים? מן הסתם הייתם עונים: "מה ההבדל?! נכון יותר לשאול מה הקשר!" ואכן זה לא כל כך הגיוני לחפש הבדלים בין שני מושגים שההבדל ביניהם כל כך גלוי לעין עד שנראה בעליל שאין ביניהם שום קשר.

לא ייתכן שאברהם אבינו זכה לכל מה שזכה רק בגלל שהוא נולד צדיק, ואילו בלעם נפל לאן שנפל רק בגלל שהוא גדל בסביבה רעה והתחנך בצורה מקולקלת. אם זה היה כך מה הטענה כלפי בלעם, ומה המעלה הגדולה של אברהם אבינו?

ונראה לומר בסייעתא דשמיא שהמשנה עוסקת בתלמידים, כי עיקר כוונת חכמינו היא אלינו, לשאול אותנו כמי אנהנו לומדים, מי הרב שלנו. ולכן באמת המשנה לא מדברת על ההבדל בין אברהם לבלעם, אלא בין תלמידיו של אברהם לבין תלמידיו של בלעם. התלמידים הולכים בדרכו של הרב כאשר הדגש הוא על הדרך ולא על התוצאה. אברהם ובלעם הם שני עולמות מנוגדים בתכלית, אבל השאלה החשובה היא: מה הדרך שהובילה את זה לפסגת השלימות ואת זה לתהתית פח הזבל של העולם?

וההבדל בין התלמידים הוא לא הבדל חיצוני, זה הבדל פנימי. לכאורה היינו אומרים שתלמידיו של אברהם אבינו מצטיינים במידות טובות ואילו תלמידיו של בלעם הרשע מתנהגים ברוע לב; הראשונים כובשים את יצרם ואת תאוותיהם והאחרונים הם עבדים נרצעים לתאוותיהם והולכים בשרירות ליבם - אבל זה לא בדיוק כך.

לכל אדם בעולם הזה יש מידות טובות ורעות. לכל אדם בעולם הזה ישנן תאוות ויצר הרע. אבל בהחלט יכול להיות אדם שיש לו בטבעו הרבה מאוד תאוות

ומידות רעות והוא מתלמידיו של אברהם אבינו, ויש אחד שדווקא נראה אדם מתוקן והגון כי יש לו טבע חיובי, ובכל זאת הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. איך זה ייתכן?

מרכז ותכלית החיים

היסוד של החיים ושל התפקיד שלנו בעולם הזה הוא שלא באנו לעולם הזה בשביל התוצאות, אלא בשביל הדרך ובשביל המאמץ ובשביל העמל בשביל השאיפות והרצונות והחתימה להתקדמות תמידית. המושג הפוך מ"עובד השם" זה לא הרשע, אלא זה אחד שלא עובד כלומר שאינו שואף להתקדם.

הקדוש ברוך הוא לא נתן שכר ועונש על תכונות מולדות. השכר הוא על המאמץ, על העבודה. ההבדל בין אברהם אבינו לבלעם הוא הבדל קיצוני, אבל בשורש הדברים ההבדל האמיתי הוא העבודה.

לא ייתכן שאברהם אבינו זכה לכל מה שזכה רק בגלל שהוא נולד צדיק, ואילו בלעם נפל לאן שנפל רק בגלל שהוא גדל בסביבה רעה והתחנך בצורה מקולקלת. אם זה היה כך מה הטענה כלפי בלעם, ומה המעלה הגדולה של אברהם אבינו?

זה ברור ופשוט שלאברהם אבינו היו קשיים ומידות רעות, ואנחנו יודעים טוב מאוד איזה "חינוך" הוא ספג בבית אביו ובכל סביבתו. וזה ברור ופשוט שלבלעם הרשע היו כשרונות גדולים מאוד והוא היה מוערך, נביא ו"פועל ישועות".

מה שגרם להבדלים הקיצוניים ביניהם היה אך ורק העבודה האישית שלהם!

אברהם עבד והתייגע ונלחם כל החיים, ובלעם חיפש רק נוחות ורווחה כסף וכבוד ולברוח מכל מאמץ. אברהם אבינו עבד קשה בסיקול האדמה ובעיבודתה והצמיח כרם לתפארת - כרם בית ישראל; ואילו בלעם בחר ב"נופש", והפך למלפצת, "כולו קימשונים כוסו פניו חרולים".

ההבדלים דקים אבל חדים

וגם בין התלמידים שלהם לפעמים קשה מאוד לראות את ההבדלים, כי ההבדלים לא מתבטאים בתוצאות שבשטח. יש כאלה שמגיעים מרקע קשה ומנוקדות פתיחה גרועה ובכל זאת הם נאבקים

המשך בעמוד 3

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

שערי תפילה פרק ו'

בבואנו לחנך את הילד לתפילה, עלינו לדעת כי: תפילה, איננה ידע ואיננה מעשה בלבד.

תפילה, היא "עבודה שבלב" ולכן זהו מקום שלעולם אי אפשר לכפות או לאלץ להיות בו, תפילה אמיתית, כזו שנובעת מרצון פנימי ואמונה פנימית, יכול רק האדם ליצור בעצמו ולעצמו. אז לפי כל הנ"ל, איך נוכל לחנך לתפילה? בדרך משל אומרים ש"אפשר להביא את הכבשה לשוקת- אבל אי אפשר להכריח אותה לשתות"

כלומר, תפקידנו כמחנכים והורים היא: ליצור סביבת תפילה, סביבה שמחשיבה ומעריכה את מצוות התפילה ואת החיבור הפנימי והקשר הרוחני שהיא נותנת לנו, עלינו ליצור "הכנה" וכלים לתפילה ולהביא את הילד למצב שבו הוא יהיה מחובר לכל הנושא של תפילה מבחינה פרקטית ואת החיבור הרוחני הוא יבנה בע"ה בעצמו.

ושבו אנו מגיעים למסקנה הברורה: שעד שלא נרחיק כל שימוש באילוף, הפעלת כוח, ענישה וסביבה לא עדינה ותומכת לא נוכל לעולם לחנך את הילד לתפילה.

טיפול ראשוני, להסיר את המונע

ולכן לאחר הבנת המשמעות של "חינוך לתפילה" ולאחר שהגענו להכרה פנימית שאנחנו יכולים לאהוב את הילד ללא תנאים, שהוא הבסיס לחינוך, עלינו לחשוב מה הם "מפסדי התפילה" דהיינו מה יגרום לילד ח"י להפסיד את האפקט החינוכי הנוגע לתפילה. הזכרנו כבר את הנושא של "תפילה בכפייה" ואמרנו שחינוך יהודי הוא רק "בדרכי נועם" שהרי תורתנו הקדושה היא "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך בכפייה או מתוך רוב מורא, מביא אמנם לתוצאות מיידיות, שהרי הילד מרוב פחד, אי נעיומות ואילוץ העונש יבצע את פקודת האב ויבוא איתו לבית הכנסת, אך לאורך זמן הילד ישנא את מה שכפו עליו וימצא את הדרך לברוח מהפעולה שנועשתה בכפייה.

להכריח ילד לבא לבית הכנסת ואפילו להדבק לכסא כל משך זמן התפילה זה אפשרי בהחלט, אך ודאי שזה לא משיג את המטרה שלנו ב"חינוך לתפילה". בכדי שביית הכנסת יהיה מקום שנעים להיות בו עלינו להפסיק למשוך לשם את הילד בכוח. "תפילה זה פרס, אתה לא רוצה להרוויח אתה לא חייב". ושיהיה ברור, אני מדבר על גיל לפני בר מצווה, כאשר אין חיוב מצד ההלכה על הילד להתפלל במניין וכו'.

מכפייה לרצון

לכן, במידה ועד היום כפינו על הילד להגיע לתפילה, עלינו לבצע שינוי בהדרגה ולהסוך לאט לאט את הכפייה לרצון. עלינו לחשב מה עדיף: תפילה בלחץ ובכפייה עכשיו, או שאולי עכשיו הילד לא כ"כ יתפלל אך לאורך זמן נראה שהוא כן מתחבר לתפילה, זה אולי נשמע קצת מסחיק, אך זה הרבה יותר מועיל ובטוח. מי שחושש, יצמד לאיש חינוך בנושא ויעבוד איתו כתף אל כתף. העבודה היא: שבשלב הראשון עלינו להמשיך ולהביא את הילד לבית הכנסת אך להפסיק בהדרגה משמעותית את כל הכפייה, הלחץ וההערות שהיו מלוות את התפילה. אם הילד מרגיש שישנו איזה רפיון מצידו ולכן הוא מנסה את "מזלו" ומנסה להתחמק מלהגיע לתפילה, לא נורא זה שלב "התרת הרצועות" וטבעי שתהיה ירידה שכזו, זה הזמן לחזק את הילד ולהתחיל לעשות איתו מבצע תפילה באהבה. לפני קביעת המבצע עלינו לשוחח.

מתחילים בשיחה

בדיחות הדעת

אתמול עליתי לאוטובוס עם מסכה נסיעה בנעיהונית אני נכנס לאוטובוס אוטובוס מכווץ בלי מסכות ואין שמירת מרחק. פתאום אני רואה בפני האוטובוס איזה מבוגר בפניה עם מסכה. מתוך תחושת הזדהות התיישבתי לידו. כעבור שעה אני מסיים את הנסיעה ומתחיל לצאת. פתאום המבוגר הזה קורא לי ידדי: "אני רואה שיש לך מסכה. גם אתה קיבלת חיוב?"

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:13	20:30	21:05
תל אביב	19:30	20:33	21:03
חיפה	19:25	20:34	21:06
באר שבע	19:29	20:30	21:03

כלל חשוב הוא: "להתחיל את השיחה במתן חיזוקים", גם אם נושאי השיחה יהיו בסוף לא לגמרי נעימים. אנחנו רוצים לשוחח עם הילד על כך שהוא "בורח מהתפילה". לשיחה קשה כזו יש משמעות רבות שעלולות להוות נזק, ולכן חייב להנחית את השיחה הקשה על קרקע פוריה.

קרקע פוריה היא חיזוקים. יש להקפיד שהחיזוקים יהיו "אמיתיים" - כלומר יינתנו בנושאים שבהם הילד באמת מצליח ולנסות כמה שיותר לחזר אותם לרוחניות או הצלחות בתפילה עצמה. ניתן לשוחח גם על הצלחות בתחומים אחרים כמו וותרנות או זריזות או כל מידה טובה אחרת. יש לזכור: הנטייה שלנו, היא בדרך כלל להדגיש כישלונות ולהתעלם מהישגים ועל כך עלינו לעבוד באופן אישי. נתאמץ להיות חיוביים ולראות רק את המעלות, לפחות רק בשביל התחלת השיחה. לאחר השיחה נתנהג כרגיל בתוכנית הקירבה לבית הכנסת ולתפילה. ניצור חיבור, ונמנע מביקורת, השפלה, וכל הרחקה.

גערה מבוקרת

אם עדיין קשה לנו "לא להעיר" לילד כאשר הוא אינו מתפלל או כאשר הוא מסרב להגיע איתנו לבית הכנסת, נבצע "גערה מבוקרת". דהיינו: מותר לנו "קצת" לכעוס על אי שיתוף פעולה בנושא התפילה, אך אנו נתייחס רק למעשה ובשום פנים ואופן לא לילד. נפריד בין התייחסותנו למעשה ובין התייחסותנו לילד, או בכילים אחרות "קשה לבעיה ורך לילד". נמשיך עוד קצת להיות תקיפים בדרשותינו לביצוע אך הרבה יותר נעימים בהתייחסותנו לילד. לא נכעס ונגיב בניסיון "לגמד" את הילד כדי להבהיר לו "מי פה הסמכות". לעולם לא נכעס או נעליב את הילד או נגיד לו: "אני לא התנהגתי כסוף כשהייתי בגילך, אני לא הייתי קם לרגע כל התפילה" או "ידעתי שאי אפשר לצפות ממך לכלום". וכו' תגובת הורים הכוללת לעיתים חוסר סבלנות, עלבונות, השפלות ולעיתים אף תוקפנות פיזית, פוגעת באמון שהילד חש להוריו, ומעוררת התנגדות וכעס ולעיתים אף רצון לנקום ולעשות דווקא. ולכן נעבוד ביישוב הדעת, מחשבה, עדינות והמון אהבה.

המשך בע"ה בשבוע הבא.

זה הזמן

לשאול מה שרצית

שידור חי
עם הרב שלום ארוש

יום שלישי בשעה 20:30, הרשמה מראש חובה!

תוכל לשלוח במסרון: 052-6672221 או במייל: me5812210@gmail.com
רשום שם וטלפון ותשובתך תענה בשידור • ניתן להאזין בקו האמונה: 02-6444250

סיפורי תודה אמרת תודה ונושעתי

ללמוד את התודה

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

נגש אלי אברך וספר לי שאשתו הייתה בהריון, וכחודשים לפני התאריך המשוער ללדה, היא הלכה לבדיקות, והרופאים אקרו לה, שפכי הנראיה היא תצטרף ללדת בנתיחה, כי המצב מסוכן.

ועוד הסיכוי והפחדו אותה בכל מיני תאורים, שפך וכן עלול לקרות וכו', עד שהיא נכנסה לדפאון, לחדרת, לא אוכלת, לא שותה, לא ישנה, רק בוכה ובוכה. אבל מהשמים רחמו עליה ונתנו לה את הדיסק "תפסיק להתבכיין", והיא שמעה שצריכים לומר תודה על הכל, גם על הרע, והתחילה לומר תודה לה.

וכך אמרה לבוא עולם: ה'! מפה אני מסתובבת? שיהיה נתיחה? הרי כל מה שאמרת עושה זה לטובה, ואם כן, כל מה שיהיה זה לטובה, גם אם יהיה נתיחה. אני מודה לך - תודה רבה לך ה'! אני לא יודעת כלום, מה שתעשה אתי זה טוב. תודה לך על כל מה שתעשה אתי.

כך היא רק הודתה והודתה. כל מה שבה שוננסה להפחיד אותה, היא אמרה: 'תודה על הפחשבה הרעה, אני מאמינה שאין שום רע, ואם ה' רוצה שיהיה זה טוב, תודה, תודה, תודה'.

וכך - הקשיף וספר לי בעלה - היא רק הודתה,

ילדון הידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנה

קרוב משפחה של בלק וקרוב משפחה של משה רבינו, בשמות דומים?

תשובה לפרשת קרח: בתחילת הפרשה קרח בן "יצהר", שם של אדם, בסוף הפרשה (יה, יב) דגן תירוש "יצהר" שם של שמון זית.

הזוכה: שמעון לנדאו, אשדוד.

כתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית -

תחמ | גלות וגאולה

השער לגאולה הכללית והפרטית הוא התודה.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

אמרת תודה ונושעתי
052-2240696

בין הפותרים יוגרלו מתנה

כתרונות יש לשלוח למייל: al5308000@gmail.com

או לפקס: 02-5812252

יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון (פתרונות יפורסמו לאחר לשבועיים)

מדור ילדים

שעשועון כגון

הסיפור התודה שלי: נחמן, בני ברק

והתחלתי לכתוב תודות בפנקס, והודתי לה' גם אם אני יזכה באופניים וגם אם לא, אני חייב לספר שזה היה כיף מאוד והרגשתי באמת טוב, גם אם אני לא יזכה, זה כבר לא היה משנה לי. והמשכתי וכתבתי לה' יתברך עוד ועוד תודות...

כך הגיע היום של ההגרלה הגדולה, אני התרגשתי מאוד וכך כל הילדים בתלמוד תורה, היו נרגשים ומתוחים, ואני ידעתי שאם השם ירצה - אני יזכה ואם לא - זה לטובה.

המלמד הכניס את ידו לקופסת ההגרלה והקריא את שם הזוכה - "נחמן זכה בהגרלה בפרס הראשון"

לא היה גבול לשמחה שלי, וידעתי- הכל בזכות התודה!

בתלמוד תורה,
ולמה שדווקא אני יזכה?

ואז נזכרתי בספר - "מתנה ושמה תודה" ושם בדיוק היה סיפור על ילד שרצה לזכות בהגרלה וידע שהסיכויים שלו קלושים, ונזכרתי גם שהוא כתב תודות בפנקס מיוחד. ובסוף הוא זכה.

אז זהו, החלטתי לעשות גם פנקס תודות אבל הבנתי שאני צריך לומר תודה גם אם לא זכיתי, כי זה מה שה' רוצה וזה הכי טוב בשבילי, גם אם לא נראה לי.

שלום, שמי נחמן, אני גר בבני ברק, ולומד בתלמוד תורה בכיתה ה'. רציתי לספר לכם את הסיפור שלי כדי לחזק אותכם ואותי גם כן באמירת תודה לה' בכל רגע ובכל מצב.

לפני מספר שבועות התקיים בתלמוד תורה שלנו הגרלה, הפרס הראשון בהגרלה היה אופני הילוכים יקרות מאוד, הפרסים האחרים היו יפים גם כן,

אך אותי משך כמובן- האופניים, מאוד רציתי אותם וקיויתי שאני אזכה אך ידעתי שיש לי בקושי סיכויים- הרי יש המון ילדים

זוכה פרשת קרח:
יוסף חיים אברהם, תל ציון.

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה

סיפור של מפיץ מאת עורך העלון

מספר לי כמה הוא מעריך את המסירות שלי לקשיש, עוד לא הבנתי מה הוא רוצה, אני רק מקשיב ועונה מידי פעם "אהה" או כל מיני כאלה... ואז הוא שואל את שאלת השאלות (איך לא? זה חייב לבוא מתי שהוא) "אתה נשוי?"

"עוד לא" עניתי (הייתה לי הרגשה חזקה - זה קרוב) אני לא יספר איך נגמרה השיחה, כי היא הייתה ארוכה, אבל מאוד.

איך אומרים הסוף הכי חשוב-

אני מתחתן עוד כחודש, עם הבת שלו- הנכדה של חיים כהן.

וזה לא הסוף אלא רק ההתחלה של החיים החדשים שאני ברוך השם עומד לבנות, לא שוכח את בורא העולם-

ואז הוא נתן לי עוד הדגש חשוב-

"אני למרות ההכנות לחתונה, באש ובמים, עם קורונה או בלי - אני מפיץ!!"

האמת היא שלא ידעתי שזיכוי הרבים מועיל לזיווג, אבל מי שעושה למען השם - בפועל, במעשה, השם איתו בזה אין לי ספק.

בזוהר נאמר: "כל המזכה לאחרים - אותה הזכות עומדת לו ואינה סרה ממנו"

הזיווג מתעכב. (תופעה מוכרת) עשיתי את כל הסגולות שיש בעולם (כולל הסגולות ההזויות ביותר) ולא פספסתי אפילו אחת" ובאמת שהרשימה שלו הייתה ארוכה... (ואני ממש לא רוצה לעייף אתכם במזכר ובידוע) אחרי שסיים לפרט לי את קורות חייו, אומר לי בלי קשר (או עם הרבה קשר) - "אתה זוכר את אותו שבוע שהצטרפתי למפיצי העלון?! זה היה הפעם שאמרת- אני רוצה לקבל מהשם כל כך הרבה, מה אני נותן לו???? בלי תמורה, משהו בשבילו. מיד קפץ לי הרעיון **הפצה!** לאחר המאמר שקראתי -בהכוננת שמיים ללא ספק.

התחלתי להפיץ, זה היה פשוט וקל- מקבל את הערמה- והופ לבית כנסת, חוץ מעלון אחד, אותו הייתי מביא לשכן הקשיש חיים כהן (בדוי) שגר מתחתי ועוד שוקולד שקינתי לו במכולת.

אחרי המון זמן שאני מתמיד בזה אני מקבל טלפון- שלום ע? אני עונה "כן", מרחוב...? אני עונה "כן, איך אפשר לעזור?" אני בן של חיים כהן, (תאמת שכאן חששתי לחיי) ואז הוא

שלום קוראים יקרים

כמו תמיד אני דואג לכם לסיפורים שעוברים לי באוזן, הפעם זה נשאר עמוק בפנים.

זוכרים את המאמר על שקית החלב?

טוב, עברו מים בנהר מאז, ואין סיכוי שתזכרו, בשביל זה אני כאן, או יותר נכון- בשביל זה ע.ת. כאן.

הצלחתי לסבך אתכם, רגע, אני יסביר הכל...

אז נתחיל מהמאמר המדובר-

לפני מספר חודשים

כתבתי מאמר על העלון החשוב- "**חוט של חסד**", במאמר הסברתי כמה פשוט וקל לזכות את הרבים על ידי העלון ששוקל פחות משקית חלב... אבל מה זה משנה בכלל - הכי חשוב פה הוא ע.ת. - בחור שהחליט לאחר המאמר שאכן משתלם לו להפיץ את העלונים. השבוע הוא הגיע אלי - לספר לי, לא על העלונים אלא על עצמו.

הלה מספר לי: "אני רווק בן 28 כבר, בעל תשובה מזה שמונה שנים, אבל איך אומרים-

עלון "חוט של חסד" - מכניס אור לכל בית יהודי

היה שותף ותאיר עוד בתי ישראל

להצטרפות
למשפחת
מפיצי העלון:
02-5308000

פאוסות
מהזריק

40 יוק
תפילה בכותל

עלוני השבת שלנו
עד לביתך עם עליה

דרך להתקדש
קדושת האדם, הרוחניות
והגשמיות והדרך הנכונה
להשגתה

בן האמונה
הספר ששינה לאלפים
את החיים

המתכון לשלום בית
הדרכה לחיי הנישואים
מתוך כבוד ואהבה

ספרים שחשוב בחיים
א, ב, ג של החיים
ומעין ננים

סיפורי מעשיות
פרושים מפרי עטו של הרב
ארוש על סיפורי רבי נחמן

פירושים
פירוש על ספר בראשית
ופרוש על ל"מ

חינוך ילדים
המתכון לילדים מוצלחים

להצליח במבחני החיים
איך עוברים את המצבים
הקשים בחיים

אור התורה
לומר תודה ולהודות בכל
מצב

הספרים
שהצילו
לאלפים
את
החיים

להזמנות במשלוח עד אליכם | 052-2240696

לוח זמני השידורים החיים בקו האמונה בעזרת ה' בכל שבוע:

הירשם לקבלת

צינתוק

לפני תחילת

השידור

ההרשמה

בשלוחה 9.

יום שלישי בשעה 20:30

"אמונה או גהינם" תוכנית שאלות ותשובות.

יום רביעי בשעה 20:30

השיעור השבועי הקבוע.

יום רביעי בשעה 22:00

תוכנית בגן האמונה-שו"ת שידור ישיר מרדיו מורשת.

יום חמישי בשעה 21:30

שיעור בחולון המועבר ישירות מ-

הרבנות שבעיר חולון רחוב הרב קוק 7.

התקשרו:

02-6444250

קו האמונה

קו האמונה - תאודין, תרגיש בטוח

הסדרה לשלום הבית מאת הרב שלום ארוש

052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

עצה טובה

בכל פעם שבאים אלי אנשים עם בעיות של חובות, אוברדרפט וכד', אני אומר להם: צעד ראשון להיפטר מהחובות הוא להשמיד את פנקסי הצ'קים, וכרטיסי האשראי!

כשאשה שואלת: כיצד אוכל לעשות זאת? איך אנהל את הבית בלי צ'קים? בלי כרטיס אשראי? איך אעשה קניה מרוכזת בסופרמרקט, ואין אשלם את תשלומי חשבונות: טלפון, חשמל וכו' - הגדולים... אזי דרכי להסביר לה, שיש דרך שאלמד אותה לבקש מהבורא עזרה בפרנסה, אבל קודם כל שתשמיד את כל המזיקים הללו - אין צ'קים! אין כרטיסי אשראי!

אלה שעשו כן, ראו שאדרבה, יותר קל לחיות בלעדיהם, והם זכו

להפטר מהאוברדרפט ולייצב את מחזור הכספים שלהם. כי מרוב הרגל נדמה לאדם שאי אפשר לו לנהל את חייו בלי אמצעי התשלום השקריים הללו, אבל כאשר הוא משתכנע לנסות לתפקד בלעדיהם, מתברר לו - למרבה הפתעתו - שהמינוס הולך וקטן, ולאט לאט יוצאים ונחלצים מכל החובות, ולא עוד אלא שנחסכות הרבה הקרוב שאינן מוכרחות כל כך, שכל עוד השתמש בצ'קים היה מתפתה להוציאן, ואילו עתה, שאין לו האפשרות הזאת,

לאדם זמן לעסוק במלאכתו מוחמת עיסוקיו בגלגול החובות. כללו של דבר, להיות בעל חוב, זה דבר שהורס כל חלקה טובה, וקשה מאד לצאת מזה.

הדרך היחידה להינצל מכל זה ולא להיכנס לסחרחורת החובות היא לזרוק את כל הצ'קים והכרטיסים, ורק להתחנן לה' שישלים לו את חסרונותיו, והוא יראה עין בעין, איך הבורא משלים לו את כל החיסרון בכל כפלים. אך היצר הרע שחפץ להחטיא את האדם, מסית את האדם להשתמש בצ'קים, כרטיסי אשראי וכד', כשיש לה דוחק בפרנסה, ובכך הוא מונע ממנו מלהאמין בה' יתברך שהוא היחיד שיכול לתת לו פרנסה.

ועוד, יש לו מינוס גדול הנושא ריבית גדולה, ויש לה הוצאה נוספת על הוצאותיו, והיא תשלום הרבית. יוצא, שלא רק שלא פתר את הבעיה והכנסתו לא גדלה, אלא הוא הגדיל את ההוצאות על-ידי הרבית שהוא צריך לשלם.

אבל, על-ידי תפילה סוף סוף זכה לישועה, כמובא בליקוטי מוהר"ן (תורה ט), שכפי שהאדם מפרנס לאביו שבשמים בתפילתו - כן נותנין לו פרנסתו, וגם יקבל שכר על אמונתו ועל בטחונו בה' ועל תפילתו. ובשבוע הבא נכתוב מה קורה בבית שבו אחד מבני הזוג פזרן השני קסמן וכדומה. דבר שהוא כר נרחב לבעיות בשלום בית, בעיקר בעיתות מצוקה ודוחק כלכלי.

הוא מוותר עליהן, והוא אפילו מצליח לחסוך כל חודש סכום כסף - דבר שיתן לו פתרונות בעתיד. כי התיקון לחיים רגועים ושלווים בלי חובות והלוואות, מתחיל מלהתנהג בדרך הנכונה בענייני הפרנסה על-פי השכל של האמונה, והעיקר להיות שמח בחלקו ולחיות עם מה שה' נתן לו. בעזרת ההדרכה וההכוונה לדרך זו של התנהגות נכונה, נחלצו אנשים רבים מחובות רבים ועצומים.

כאשר לאדם אין צ'קים, כרטיסים וכד', נשארת לו עצה אחת - לצעוק לה' יתברך, וככל שהצער יגדל, הצעקה לה' יתברך תהיה יותר מעומק הלב, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה): "קרב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת" וכאשר האדם עומד מול בורא עולם, איש או אשה, ומספר לו את צער: רבונו של עולם, אני מודה לך על שעזרתני עד כה,

אבל איני מצליח להסתדר עם הפרנסה שאתה נותן לי, בבקשה תוסיף לי עוד פרנסה... אזי הבורא עוזר לו! אבל כל זה בתנאי שעוד לא נכנס לחובות, כי אחרי שכבר נעשה בעל חוב, יש לו עבודה הרבה יותר קשה, כי הלחץ של החובות והמרדף להדביק את החובות, אינו מניח מקום לשוב הדעת ולהנהיג נכונה במסומן. כשיש חובות, החיים נעשים קשים, החובות מביאים לקלקול שלום הבית. גם הפרנסה המסוימת שהיתה יכולה להיות, נפגמת, כי אין

קו האמונה 02-6444250

רבי צבי הירש זי"ע מזידיטשוב -
העטרת צבי
י"א תמוז

לאורם נלך הילולת דצדיקיה

דברי הצדיק נכונים. "ועל גמילות חסדים" - רבות היה פועל בענייני צדקה וחסד. גם שהיו מביאים לידי צדקות וכדינות היה מחלקם ולא היה מלנין בביתו פרנסה אחת. השיא כ 40 יתומים ונתן להם כל מחסורם, נידב רבות לאבכים וזקקים, והוא לשעצמו חי בעוני וצמצום גדול.

עוד בחי' חיותם של רבותיו הוכתר הוא לרב ומנהיג קהילה, ותלמידים רבים באו לחסות תחת כנפיו, אצלו מצאו מזון לכל צרה ותיקון לנשמה. בשנת תק"צ כרצה מגיפה נוראה באיזור גליציה והונגריה אשר הפילה חללים רבים, מהם גם מאחינו בית ישראל נספו במגפה הנוראה, וכששמע זאת הצדיק ר' צבי הירש הצטער צער רב ובעצם יום השבת עלה לארון הקודש נשא שני ידיו לבורא עולם וקרא בקול: "ריבונו של עולם, איני יכול לראות בצערם של ישראל, הריני כפרתם והריני מוסר נפשי למיתה לכפר בעדם ולהפסיק המגיפה". תפילתו הזכה והכנה התקבלה עד מהרה ועוד באותה השבת תקפה אותה המחלה הקשה של המגיפה, במשך 4 ימים חלה אנשות עד שבילי רביעי, יום בו ניטלו המאורות, ניטל המאור הגדול באור ל"א תמוז מסר את נשמתו הזכה לבוראה לכפרת ישראל, והוא כבן 68 שנים בלבד. רבים מעמ"י נהגו ונהיגים לפקוד את קברו בפרט ביום הילולתו. והעיד ר' מאיר מפרישלאן כי ביום הילולתו לא היה יורד גשם בכל העיר זידיטשוב וסביבותיה עמ"י שיוכלו לפקוד את קברו. ועוד העיד ר' יחזקאל משינאוה כי הקדושה שמרגישים על קברו היא כמו הקדושה אשר בציון הרשב"י הקדוש במירון, ביום ל"ג בעומר והיה אומר למי שלא יכול לפקוד את קברו של הרשב"י ביום ל"ג בעומר, שיבוא על קברו של ר' צבי הירש מזידיטשוב. זכות מעשיו הקדושים, מסירות נפשו ותורתו הקדושה תהא למגן וצנינה עליו ועל כל ישראל אמן.

רבי צבי הירש נולד לאביו הרה"ק רבי יצחק אייזיק זי"ע בכפר סאמבור ולאמו הצדקנית מרת הינדא ע"ה, אביו ר' יצחק אייזיק דר בתחילה בעיר סאפרין והחזיק בחכירה את בית המזיזה, היה בר אוריין אבל לא רצה בשו"א להנות מכתרה של תורה ובחר להיות מוזה בכפר ולהתפרנס מעמל כסיו, בן אחיו רבי של מהר"א מזידיטשוב התבטא עליו: "נהרין ליה שבילין דרקי ע כשבילי דנהר- דעה" ר' יצחק אייזיק מקמארא זי"ע כתב עליו בספרו: מורי דודי הק' נשמתו היתה נשמת ר' חיים ויטאל משרש הקרוב אל נשמת ר"ע מלבד מה שאח"כ עלה ע"י מעשיו לעוד כמה מדרגות" ובספר יפרא בימיו צדיק מובא עליו שהיה נשמת רשב"י זי"ע, ובספר עשר קדושות מובא שאמר רבי צבי הירש לאחיו שבאחד הגלגולים זכה הוא להגיע לדרגת נשמת רבי ישמעאל כהן גדול רבו המובהק היה החוזה מלובלין, אולם נהג להסתובב אצל עוד צדיקים כדוגמת רבי משה ליב מסאסוב זי"ע שממונו למד פרק גדול בהל' אהבת ישראל וכן אצל ר' ישראל המגיד מקודניץ זי"ע, אולם אצל רבו החוזה קיבל ביטול שלם.

את המשנה "על שלושה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים" אמרו עליו על הצדיק מזידיטשוב. "על התורה" - מסירות נפשו ללימוד התורה הקדושה היתה לאין ערוך, היה שובר את הקרח טובל ולומד לאור הנר את ה"עץ חיים" במסירות. וגם כשילמד בביתו בעוני ומחסור ובקור העז, והיה מרביץ תורה ברבים. "על העבודה" - איזוהי עבודה שבלב זו תפילה, היה מאריך בתפילתו ובפרט בשמו"ע במשך שעות, ופעם בחג השבועות פנה אליו אחד בטענה שזה טורח ציבור, נענה לעומתו ואמר, ארבע מאות איש נמצאים כאן ועלי לתקן אותם, ושלא דבר על כך ששני בניך שהיו בריאים חלו ופעלתי בתפילתי ברפואתו של האחד שהיה מצבו חמור, ועל השני לא הספקתי לפעול, מיד במוצאי יו"ט נסע לביתו ומצא

”עבודת התודה”

זה לא

המלצה

זה

דרך חיים

(שערי בתודה)

שערי בתודה

052-2240696

אותיות פורחות באוויר

מקדושתו שנותרה פה בעולם הזה בחפצי המצווה. הרבנית נקבה בסכום שהורה לה בעלה. העשיר הסכים מיידית, והיא גילתה את אוזנו שטרם פטירתו של ה'אור החיים' הקדוש כבר אמר לה שהוא עתיד לבוא ובאיזה סכום למכור חוץ מזאת הוסיפה וביארה לו באזהרה חמורה את שהורה לה רבי חיים לומר בשמו: אל לו לעשיר לדבר שום דיבורי חול עם התפילין.

לפני פטירתו של רבנו חיים בן עטר, בעל 'אור החיים' הקדוש, (ט"ו בתמוז יום פטירתו), קרא לאשתו הרבנית שעמדה נרעדת וחוששת מה 'עלה בגורלה לאחר פטירתו, כמה תיחיה ומי יכלכל אותה?

רבי חיים בן עטר כמו קרא את מחשבותיה ואמר לה בצורה ברורה: "לאחר פטירתי יגיע הנה יהודי עשיר גדול מטורקיה.

ומתקדמים ועם כל ההתקדמות, זה נראה שהם פחותים ורחוקים מכאלה שגדלו בבית של תורה ומידות שיש להם נקודת פתיחה גבוהה מאוד. והמשנה מחדשת שאם אתה בנקודת פתיחה גבוהה, אבל אתה לא עובד על עצמך - אתה מתלמידיו של בלעם. אבל אם אתה נלחם ונאבק - לא משנה מה הן התוצאות ולא משנה כמה הספקת ולאן הגעת - אתה מתלמידיו של אברהם אבינו.

יוצא שההבדל האמתי הוא נסתר וכפוי. ההבדל הוא רק העבודה האישית: יש לך עבודה אישית או אין לך? יש לך שאיפות או אין לך? אתה משקיע זמן ומאמץ או שאתה "זורם" עם החיים? זה ההבדל המהותי בין תלמידיו של אברהם לבין תלמידיו של בלעם.

ומחדשת המשנה חידוש נוסף. זה לא רק שהגן עדן והגיהנום נקבעים לפי המאמץ והעבודה ולא לפי התוצאות בשטח, וששכר הנצח נקבע לפי מידת ההתקדמות שלך ולא לפי התכונות המולדות שלך או מציאות החיים שלתוכה נולדת. זה פשוט וברור.

החידוש הגדול הוא שההבדל הגדול בין מי שעובד את העבודה האישית שלו לבין מי שלא מתקדם - הוא כבר בעולם הזה. תלמידיו של אברהם אבינו "אוכלים בעולם הזה". כלומר חיים מלאים סיפוק ואושר. אבל תלמידיו של בלעם מתוסכלים ומכורמים מבפנים, הם חיים חיי גיהנום בעולם הזה!

ולמה? כבר הסברתי רבות שהחיים שלנו בעולם הזה הם תשקיף מלא לרמה הרוחנית שלנו. אם אתה מאושר ויש לך גן עדן בעולם הזה, זה אומר שאתה בדרך הנכונה, בדרך האמונה בדרך העבודה; ואם אתה סובל וחי חיי גיהנום, זה רק בגלל שחסרה לך אמונה, חסרה לך עבודה, וזה בדיוק הכיוון של מה שמחכה לך בעולם האמת.

יוצא שהעבודה האישית משייפה על החיים שלך כבר בעולם הזה!

ספרים לעבודה

והמסקנה לחיים שלנו היא שכדי להיות מתלמידיו של אברהם אבינו אנוח מוכרחים להחליט החלטה חד משמעית כאן ועכשיו לעבוד ולהתקדם.

משמנים זיכו אותי לכתוב כמה וכמה ספרים שכולם הם **ספרים של עבודה**. לא ספרים של תיאוריות ורעיונות יפים. ובפרט הספר "אור חדש" שכל כולו עוסק בעבודה האישית.

זכיתי ללוות תלמידים רבים וראיתי את ההבדלים הבולטים בין **תלמידים שעובדים** לבין תלמידים שרק שומעים את השיעורים ונהנים. את הספרים שכתבתי כתבתי מתוך רצון אחד ויחיד שעוד ועוד יהודים יעבדו ויתקדמו ימלאו את תפקידם ותכליתם ויזכו לחיים טובים כבר בעולם הזה.

גם המאמר הזה הוא לא רק שאלות ותשובות ורעיונות יפים, אלא הוא פנייה מעמוק לבי ללב של כל הקוראים שאני מציע לכולנו לשים במרכז החיים את העבודה האישית ולהתחיל לטעום את טעם החיים. בהצלחה.

בברכת שבת שלום ומבורך

העשיר הררר מעט, סבר וקיבל. רצונו לזכות בתפילין היקרות היה עז. בו במקום החליט: בעת שאתעטר בתפילין אלו אהיה בחדר מופרש מן הבריות, חדר הסמוך לבית הכנסת כדי שאתפילן בציבור, אבל לא אבוא לידי ניסיון של שיחה בטלה.

כאשר הניח העשיר לראשונה את התפילין היקרות, חש בבת אחת רגשי קדושה עזים, השתוקקות וכיסופים לקרבת הבורא יתברך, רוח טהרה שנוהה עליו מסרום.

הבין היטב שזוהי קדושתו העליונה של רבי חיים בן עטר. קדושה זו, המשיכה ללוותו גם לאחר שהסיר את התפילין והמשיך לעסקיו.

העשיר החל לעלות מעלה מעלה בתורה ויראת ד', לצד עושרו שהלך וגדל.

באחד הימים נכנס משרתו של העשיר בדבר בהול ודחוף שאינו סובל דיחוי, העשיר ניסה לענות על שאלותיו בניע ראש, אך המשרת לא הבין. בלהט המסחר שכן העשיר את התפילין שעליו ופלט מילה של חולין כשהן על ראשו.

בין רגע הרגיש העשיר שהקדושה העילאית שאפפה אותו תדיר - פרחה לה.

מסר את התפילין לבדיקה, ומה נדהמו הסוכר והעשיר לראות קלף חלק ללא אותיות כלל... פשוט פרחו להן האותיות הקדושות מן הקלף והותירוהו חסר משמעות.

הוא יבקש סמך לקנות את התפילין שלי, ואני מרשה לך למכור לו אותן בסכום מסוים (סכום גדול שהיה בו די והותר להמשך חייה של הרבנית ברוח).

הוא יסכים מיד למחיר שתשייתי עליו, תיאור ה'אור החיים' לזוגתו את העתיד להתרחש כאילו כבר קרה.

"אולם תנאי אחד תצטרכי להתנות עימו ושיקבלו עליו עוד טרם ירכוש את התפילין.

והוא: שיקבל על עצמו שלעולם לא ישוחח בדברי חולין בעוד התפילין עליו. אך ורק יעסוק בתפילות ובתורה ודברים שבקדושה".

הרבנית הנהנה בראשה כשאבן נגולה מעל לבה.

ידוע ידעה היטב שבעלה אינו מוציא דבר מפיו טרם בטוח הוא שיקרה. יתרה מזו, גם כאשר אין הדבר מובטח, והצדיק מבקשו מאת הבורא - בדרך כלל עלה חפצו ביזו. הצטערה היא רבות על כך שבעלה הצדיק נוטש את העולם הזה ואתה לאנחות, אך הבינה שזמנו הגיע ואין מי בעולם שיוכל למנוע זאת.

מיד בתום ימי השבעה נשמעו דפיקות בדלת. האורח שעליו דיבר רבי חיים בן עטר הגיע בבגדי מסע. הוא יצא לארץ הקודש כבר לפני תקופה ברצונו לפגוש את רבי חיים בן עטר, וכעת כשהגיע ארצה שמע שאיחר את המועד. לכל הפחות מבקש הוא לזכות לרכוש את תפילין של אותו ענק רוח.

אם לא זכה להכירו בחייו - לכל הפחות ישאב

גדולה תפילה יותר ממעשים טובים

בסוף פרשתנו אנו לומדים על קנאתו של פנחס, אחר חטא עם ישראל עם בנות מדין, ואחר חטאו של זמרי בן סלוא, כמו שכתוב (במדבר ח ה) "ויבא אחר איש וישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש וישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל"

בפשוט נראה מהפסוקים שבגלל שפנחס קנא את קנאת ה' בכך שהרג את עוברי העבירה, הוא הסיר את חרון אף ה' ונעצרה המגיפה.

אבל הז"ל מלמדים אותנו שלא כך היה, שנאמר: (תהלים קו, ל) "ועמד פינחס ויתעצר הפוגה", ודרשו בגמרא (ברכות כו): "אין עמידה אלא תפילה". כלומר שרק על ידי תפילתו של פנחס המגיפה נעצרה.

כמו כן אומרים הז"ל שבשעה שפנחס הרג את זמרי רצו אנשי שבטו להרוג אותו, בא המלאך והרג בהם, וכשראה פנחס שמבקש לכלות עמו והתפלל וסילק את המלאך (תנחומא בלק פרק כא).

מבואר שאחרי שפנחס הרג את זמרי הייתה בישראל מגיפה שהמיתה את החוטאים, ורק כשפנחס ביקש רחמים והתפלל עליהם שלא יהרגו, נעצרה המגיפה.

כדי לעצור את המגיפה לא השתמש פנחס בזכויות של מעשהו הגדול והעצום בקנאו קנאת ה', אלא רק בכח התפילה, כמו שאמרו הז"ל: (ברכות

לב): "אמר רבי אלעזר, גדולה תפילה יותר מכל מעשים טובים, שאפילו משה רבינו לא נענה אלא על ידי תפילה".

אמנם כל מצוה לפי מה שהיא מזכה אותנו בשכר גדול, אך שכר זה שמור הוא לעולם הבא. הדרך להשיג כל דבר בעולם הזה היא רק על ידי התפילה.

לימוד נוסף ועצום יש ללמוד מתפילת פנחס בשעה זו. על מי נשא פנחס את תפילתו? ממי הוא ביקש שתוסר המגיפה? - מאנשים ששקועים כל כך בחטא, עד כדי כך שבקשו להרוג אותו על שהרג את הנשים שחילל שם שמים בעבירה.

על אנשים שבאים להרע לו ולהרוג אותו נשא פנחס תפילה להצלתם. מפני שאדם החפץ לקיים רצון ה' ולהרבות כבודו יתברך, מבקש גם על הרשעים שיחזרו בתשובה וינצלו.

וכך כותב ה"ראשית חכמה" (שער האהבה): "כל איש אשר רצונו כרצון אלוקים, יצטער על שלא נעשה רצון אלוקים בעולם. ואפילו על שונאי יתפלל אדם שיעבד לבורא, ושיוון לבו לתפילה בברכת 'אתה חונן' וברכת 'השיבנו אבינו' וסלה לנו אבינו' על כל ישראל, אהביו ושונאיו, וכן בכל הברכות".

לכמה צרות אנו עדים בדור הזה - שמד רוחני, משפחות הרוסות. הנגיף שמשתולל, המחלה הקשה - שפעם היה נדיר ששומעים על מישהו שחלה בה, ואילו עכשיו היא התפשטה כמו שפעת. מקרי רצח, הפשע שגדל והכפיל את עצמו, הסמים הנוראים שהם שואה ממש, נישואי תערובת, לכולם

אמרו אנ"ש לענין מידת הצניעות הנצרכה ביותר, והוא בחובתו של כל אדם הרוצה להתעלות בעבודת ה', שענין זה נכלל בשבח בלעם ששבח את ישראל "הן עם לך יפן" (במדבר כג), ששבח את ישראל שהם יודעים מסוד הגדול הזה של נדב - והצנע לכת, ואינם מתרברבים במעשיהם הגדולים, "ובגוים לא יתחשב", שאינם מחשיבים עצמם בשום שבח לאמור ולהראות חלילה "כף וקר אני עושה" (ש"ק ו - רד)

היו אומרים אנ"ש שפנחסו שלענין התורה הקדושה נאמר על העסק שבה (דברים ו) "בשכר ובקוק" שיהיה בתורה ללא הרף, כמו כן נכון הדבר גם לענין תפילה, שבכל עת פנוי ומלא בתפילות ושירות ותשבחות הן בשבחו לאחר קריאת שמע שעל הפסוק והן בקומו ובכל עת הפזיזו. וקטאמרם ז"ל "אלואי שיתפלל אדם כל היום קלו". (ברכות כא. ססחים נד). (שם ו - רה)

קשים החיים - הכל גלוי לכולם וכולם מבינים שעם ישראל זקוקים להרבה תפילות.

מובא בספר המידות: כשיש דין על ישראל, חס ושלום, לפעמים מתעכב הדין על ידי ראש הדור ולפעמים על ידי כל הדור. פירוש הדברים, שלפעמים הצדיק הוא הממתיק את הדין ולפעמים כל הדור ממתיק את הדין, והיום זה ברור שזה התפקיד של כל עם ישראל להתפלל על עם ישראל ולהמתיק את הדין.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

האם מותר לשחק בכדור רגל בשבת?

לספרדים ההולכים אחר פסק מרן השולחן ערוך אסור לשחק בכדור בשבת. (שלחן ערוך סימן ש"ח סעיף מ"ה). והאשכנזים נהגו להקל בזה אמנם אף לשיטתם אין להתיר אלא רק כאשר שחקים במגרש מרוצף, אבל לכולי עלמא אסור לשחק על גבי קרקע שאינה מרוצפת. (שם ברמ"א, וע"י בשו"ת שבט הלי חלק ט' סימן ע"ח).

האם מותר לתת לילדים לשחק במשחק הלגו בשבת, או שיש בזה חשש איסור בונה בשבת?

מותר להרשות לבני הקטנים שעוד לא הגיעו לגיל מצוות לשחק בלגו, ואין בזה חשש בונה מכיון שעשויים לפירוק והרכבה כל הזמן. ש"ת אבני נזר (סימן ר"י) שו"ת מנחת יצחק (חלק ח' סימן כ"ז ד"ה אמנם) וחזון עובדיה (שבת ג' עמוד ק"ט).

האם מותר לפתוח שקית חלב עם סכין בשרי, ואם חתכתי האם הסכין או החלב נאסרו?

אסור בחלטה, כי נהגו לייחד כלים לבשרי ולחלבי. רמ"א בשלחן ערוך (יורה דעה סימן פ"ט סעיף ד') וב"י (שם סעיף קטן ז). ואם חתכו כבה, בדיעבד אין הסכין או החלב

התורה פוסרת מלשם במקרה כזה, משום שמדובר כאן על סוג נזק שנקרא "בור" וחז"ל דורשים מהפסוקים שאם כלים הזקוק בנזקי בור כסור המזיק מלשם, ובגדים נכללים בגדר כלים. שלחן ערוך (חושן משפט סימן ת" סעיף כ"א). אמנם נחלקו הפוסקים האם המלון חייב לשלם כדי לצאת ידי חובה כלפי שמים, בספר ברכת שמואל (לאון רבי ברוך בעה, בבא קמא סימן ב) כותב שחייב מן הדין לצאת ידי חובה, ובחזון איש (סימן ב' סעיף קטן ז) מבואר שפסוה ועל כל פנים בוודאי ראוי לצאת ידי שמים.

אשה הנמצאת בשנת אבל על הוריה ועיסוקה התמידי ופרנסתה מקיום פעילות לגיל הזהב במתנסים לשמח את בנות ישראל בגיל השלישי. ושאלתה האם מותר לה להשמיע מוסיקה ולהרקיד את הנשים, או שאסור מחמת האבל על הוריה? וכנ"ל לגבי זמר הנמצא בשנת אבל או נגן בתזמורת מה יעשו?

מכיון שזו פרנסתה של אותה אשה, נחשב הדבר כמו דבר האבד שאי אפשר לעשותו על ידי אחרים ומותר לה להמשיך בעבודתה. על פי הרמ"א (יורה דעה סימן ש"פ סעיף ה') וע"י כרי מגדים (סימן תקנ"א) אשל אברהם סעיף קטן י'). והוא הדין לכל בעלי המקצוע בתחום זה. שו"ת בצל החכמה (חלק ו' סימן ס"א) וחזון עובדיה (אבלות ג' עמ' שמי"ט).

נאסרים כי הכל נעשה בצונו ובתנאי שהסכין היה נקי, אבל אם הסכין היה מלוכלך צריך להתקשר לרב פוסק שיורה בזה את הדין.

האם צריך להוסיף מים בקידוש של שבת, והאם צריך להוסיף מים בכוס של הבדלה?

נהגים שאדם אחד מניח לזה שמקדש את הכוס, ולאחר שהגיש לו את הכוס מוזג לו שלש טיפות של מים. ע"י בארחה בבן איש חי (שנה שניה בראשית אות כט) ומקורו מספר מעבר יבק (שפת אמת פרק כח) על פי זוהר הקדוש (ינוקא דבלק קפט). וחכמי המקובלים בשעה שמוזגים את הטיפות הנ"ל אומרים את הפסוק "מלא ידיו מברכותיך ומועושר מתנות ידך". שיבת ציון (שער ה' אות כ"ג) בשם אביו. אמנם מנהג זה נוהגים בכוס של קידוש ולא בכוס של הבדלה, שכוס של הבדלה צריכה להיות יין בלבד בלי מוזגת מים. שער הכוונות (דף ס' עמוד ב').

התארחתי בבית מלון וכשהתיישבתי על אחד המושבים בבית מלון נקרע לי הבגד ממסמר שבלט מהמושב שישבתי עליו, האם הם חייבים לשלם לי על הבגד?

